

Dubbelsporren

SVENSKA BEAUCERONKLUBBENS MEDLEMSTIDNING

nr 2 2010

BEVAKNINGSHUND

*från träning
till allvar*

OMPLACERINGSHUND

*en vuxen
hund som ny
familjemedlem*

NYA ANSIKTEN I STYRELSEN VETERINÄRENS SPALT RESULTAT

ORDFÖRANDE HAR ORDET

CONNY WÅGLAND

ORDFÖRANDE I BEAUCERONONKLUBBEN

Först och främst vill jag tacka för förtroendet att tillsammans med övriga kollegor i styrelsen få vara med och leda Svenska Beauceronklubben en period. Jag vill också rikta ett STORT tack till de avgående i styrelsen för det engagemang ni genom åren visat oss medlemmar.

Jag var även imponerad av att det kom så många medlemmar till vårt årsmöte med tanke på vår stora spridning över hela vårt avlänga land.

Jag har under året slagits av det stora engagemang som medlemmar i styrelsen och enskilt visat för att en så pass liten ideell förening har kunnat bedriva en bra och meningsfull verksamhet. Det är ert arbete som personifierar begreppet frivillighet. Frivillighet är som jag ser det basen i vår förening.

Vi har, som de flesta små ideella föreningar, svårt att få ekonomin att gå ihop. Därmed uppmanar jag alla medlemmar att komma med förslag till styrelsen hur vi kan förbättra vår ekonomi. Alla förslag är välkomna!

Många av oss kommer framöver att träffas på olika evenemang eftersom vi har något som förbinder oss – beauceroner. Jag vill därför uppmana er alla att tänka på kvaliteten i mötena. Kommunicera, stötta och hjälpa varandra.

Vi har en stor mission att fylla för att våra beauceroner skall uppfattas som de fina hundar de är.

*Hälsningar med önskan om ett bra verksamhetsår
Conny Wågland*

Dubbelsporren

Svenska Beauceronklubbens medlemstidning började ges ut 1993.

Ansvarig utgivare: Lars Fastling
T.f. Redaktör: Åsa Alfred

Grafisk form: Jeanette Friman
jeanette.friman@bredband.net

Tryck: BrommatryckBrolins
Upplaga: 130 ex

Medlemspriser:
Helbetalande medlem 400 kr /år
Delbetalande medlem 150 kr/år
Familjemedlem 50 kr/år

Betala in medlemsavgifter eller
för annonsering: pg: 91 93 94-7

ANNONSERA I DS

Om ni bokar och betalar för fyra annonser i rad (fyra nummer i följd under ett år) betalar ni endast för tre! Gäller samtliga annonsstorlekar. Annonssören ansvarar för innehållet i annonserna.

ANNONSPRISER:	ANNONSFORMAT: (i mm)
Medlem: Företag:	
Helsida 150 kr	Helsida 300 kr
Halvsida 100 kr	Halvsida 200 kr
Kvartsida 50 kr	Kvartsida 100 kr

183x267 / 210x297 + 5 mm utfall
169x121 / 80x240
80x120

(Företagspriser gäller även uppfödare som sätter ut kennelnamnet i annonsen.)

MATERIAL TILL DS

VI BEHÖVER ER HJÄLP ATT GÖRA EN BRA TIDNING! SÅ SKICKA GÄRNA FINA BILDER OCH ARTIKLAR TILL OSS.

Så här levererar du material till Dubbelsporren:

Material till Dubbelsporren skickas via e-post. Redaktionen förbehåller sig rätten att vid behov redigera i insänt material. Innehållet står som regel för respektive skribents räkning och behöver inte ge uttryck för uppfattningar som delas av Svenska Beauceronklubbens styrelse eller kommittéer.

Allt material skickas till: asa@kfib.org

- Bilder till artiklar ska vara högupplösta, 300 dpi i tif-format eller jpg.
- Jpg formatet får ej komprimeras.
- Bilder ska levereras i färg, även om tidningen trycks i svartvitt.
- Annonser kan levereras som högupplösta pdfer, eps, indesign-dokument eller illustratordokument. Photoshopfiler är ok om logotyper ligger som vektoriserade lager.
- Allt material som innehåller logotyper eller annan vektorgrafik bör levereras i vektorform så logotyperna inte blir pixliga.

Har ni frågor om det tekniska?

Kontakta Jeanette Friman på jeanette.friman@bredband.net

I DETTA NUMMER

Ordförande har ordet	2
Veterinärens spalt	5
Lära gamla hundar sitta	6
Bevakningshund	10
DS presenterar	14
Ras-special	15
Statistik	16
Hälsoenkät	17
Notiser	18
Extratår på katter – en defekt	20
Träningshelger	21
Styrelse, sektorer & kommittéer	23

REDAKTÖRENS RADER >

PÅ OMSLAGET

Goosewood's Alizee
Foto: Ankie Hermansson

ÄNTLIGEN!

Det har varit en väldigt lång vinter, det tror jag att de flesta i vårt avlånga land kan hålla med om. Det är ju inte så ofta vi har snö och kallt i hela landet, men den här vintern har även södra Sverige fått känna på hur det är att ha "riktig vinter".

Vintern har förstas sin charm, speciellt när den inte är slaskig och blöt utan gnistrande kall och klar, och som hundägare finns det mycket roligt man kan göra med hunden när det finns snö som faktiskt blir liggande längre än ett dygn. Men det finns tyvärr också mycket man inte kan göra - spårträningen har varit mer eller mindre obefintlig, sökandet har gått att köra men både människor och hundar har fått slita hårt i sökrutorna i den djupa snön, lydsträningen har bedrivits på de få plogade ytor man hittat... efter ett tag blir man rätt trött på vintern trots att den kan vara ganska underbar.

Men nu äntligen är den efterlängtda våren här! I skrivande stund blommar både blå- och vitsippor här i Östergötland och när jag var nere i Skåne i veckan som gick så såg jag både körsbärsträd och magnolior i full blom - underbara vår, äntligen är den här!

Och med våren kommer det som i alla fall jag saknar allra mest under vintern, nämligen ljuset! Nu är det ljus långt fram på kvällskvisten och det är inga som helst problem att hinna med både ett spår och lite lydsträning samma kväll. Tävlingsäsongen är igång och jag hoppas att vi får se många av våra duktiga beauceronekipage ute på tävlingsbanorna under året.

Vi har haft årsmöte och fått en delvis ny, delvis omändrad styrelse och vi har också fått en ansvarig i tränings- och tävlingskommittén. Det finns redan en träningshelg inplanerad och det kan säkert bli fler framöver.

En sak som hör våren till men som är lite otäck för oss hundägare är att huggormarna börjar komma fram från sin vintervila och det innebär ju att nyfikna hundar lätt kan råka illa ut. Det är framför allt nu på våren, när ormarna är lite sega efter kalla nätter och ligger och försöker värma upp sig i solen, som man får se upp - längre fram när det är varmare är ormarna mer vakna och flyttar sig snabbare; de är ju faktiskt skygga djur egentligen. Om ormbett kan ni läsa lite mer i veterinärspalten i detta nummer.

Datum att hålla koll på:

22-23 maj - Nationale d'Élevage i Trets (nära Marseille), Frankrike.

3-4 juli - tränings- och prova på-helg på Fäboda gård, sista anmälningsdag 15 juni.

14 augusti - rasspecial i Askersund, sista anmälningsdag 15 juni.

20-22 augusti - vallningsläger i Almunge utanför Uppsala, sista anmälningsdag 30 maj.

Mer info om alla dessa aktiviteter hittar du på annan plats i tidningen samt på klubbens hemsida.

Jag önskar alla läsare en underbar vår och sommar!

Åsa Alfred
T.f. redaktör

VETERINÄRENS SPALT

MALENA LINDBERG, CHEFSVETERINÄR PÅ TORSLANDA DJURKLINIK

ORMBETT

Att hundar blir huggormsormbitna är relativt vanligt. Hur man ska behandla huggormsbitna hundar har länge varit omdiskuterat. Nyligen har veterinärförbundet presenterat rådande rekommendationer angående detta.

Symtom

Ormgiftet är en blandning av ett flertal gifter eller enzymer. De påverkar blodet så att blodkroppar faller sönder och blodproppar bildas. Njurar, lever och hjärta kan också ta skada. Först märks ormbettet inte så mycket på hunden, men efter ett tag blir hunden trött och vill helst ligga ned. Efter någon timme svullnar den bitna kroppsdelen.

Strikt vila

Efter ett ormbett rekommenderas fullständig vila. Rör sig hunden kan giftspridningen påskyndas från bettstället. Trots att de flesta hundar blir bitna i nosen, är det de som får bettet i tasserna som oftast dör på grund av att gifftet sprids snabbt. Hög gifthalt i blodet kan leda till allvarliga följder om inte vete-

rinärvård snabbt sätts in. Vid långsamare giftspridning har patienten bättre chans att nå veterinär innan allvarliga symtom uppträder. All manipulation av bettstället (bandage, kyla, sugande eller liknande) avråds.

Uppsök veterinär utan dröjsmål

Direkt efter ett ormbett är det svårt att bedöma om giftöverföring skett och i vilken omfattning. Initialt opåverkade hundar kan visa tilltagande symtom under det första dygnet. Vid förgiftning är tidig behandling betydelsefull och därför rekommenderas djurägare att utan dröjsmål uppsöka veterinär för bedömning och behandling av den ormbitna hunden. Behandlingen består främst i intravenöst dropp och övervakning.

Kortison

Övertygande vetenskapliga bevis både för och emot kortison omedelbart efter ett ormbett saknas. Att rutinmässigt ge kortison vid akut misstanke om ormbett är inte aktuellt, men det finns några situationer där medicinen kan över-

vägas. Man måste vara medveten om att kortison möjligen kan dämpa symtomen men det är inget motgift och det räcker inte för att lösa problemet.

Lång resväg

Vid lång resväg (fjäll, skärgård) kan kortisonets eventuella hämning av symtom vara av betydelse då ingen annan behandling finns att tillgå under resan. Kortison kan minska smärta och höja allmäntillståndet något - fördelen är en angenämare resa för patienten, nackdelen är att rörligheten kan öka.

Specifik behandling med motgift

Motgift mot vår nordiska huggorm är väldokumenterad behandling till människa medan motsvarande studier på hund saknas. Erfarenheten av motgift till hund har hittills varit god. Motgift rekommenderas i vissa fall beroende på symtom och var på kroppen hunden blivit biten. Det är en relativt dyr behandling och endast vissa djursjukhus tillhandahåller motgift.

M.L

SÖKES: SKRIBENT TILL DS

Känner du för att hjälpa till att skriva artiklar till Dubbelsporren? Kanske har du en bra historia på lager, eller gillar att skriva om fakta eller träning som vi alla kan ha nytta av?

Hjälp oss då göra tidningen bättre genom att bidra med dina texter. Anmäl intresse, eller skicka material direkt till Åsa Alfred: asa@kfib.org

Att få en ny familjemedlem i form av en hund är alltid spännande. Dock är det stor skillnad på att ta hem en liten valp som man själv formar och uppfostrar, och att ta en vuxen omplaceringshund. Hur är det egentligen, vilka för- och nackdelar kommer med en vuxen hund? Kan man skapa en lika stark relation med en omplaceringshund som man gör med en valp? Kan man lära gamla hundar att sitta?

KAN MAN LÄRA GAMLA HUNDAR ATT SITTA?

Att välja en vuxen omplacering som ny familjemedlem.

ATT VÄLJA EN VUXEN HUND före en valp har helt klart sina fördelar. Man behöver inte vara ledig från jobbet på samma sätt som med en valp, man behöver heller inte träna rumsrenhet eller ensamhet på samma sätt, och man kan få en till mångt och mycket "färdig" hund. Trots det hade jag aldrig övervägt en vuxen omplaceringshund förrän jag hörde att Taggen kanske skulle få flytta.

TAGGEN

Taggen var en individ som jag förälskat mig i på håll, genom att läsa om henne och se ljuvliga bilder på henne. Hon är dessutom syster till min första beauceron som rycktes ifrån mig i alldeles för ung ålder. När jag hörde att Taggen kanske skulle placeras om så väcktes ett omedelbart intresse hos mig, och ganska snabbt var beslutet fattat. Jag hämtade hem henne den 12 januari 2009 och jag var både nervös och såg otroligt mycket fram emot att träffa vår nya flockmedlem. Väl i Göteborg så umgicks vi under dagen, men framåt eftermiddagen åkte vi hemåt med vår nya familjemedlem. Väl hemma skulle Taggen och Grim, min andra beauceron få träffas. Introduktionen mellan hundarna gick över förväntan – Taggen var lite fundersam i början över vart hon hamnat men anpassade sig snabbt till vår

flock och tog sin plats som prinsessan i huset. Taggen vande sig väldigt snabbt vid oss och fyllde snabbt en funktion i flocken. Lillebror Grim lärde sig snabbt att dyrka syrran och han välkomnade henne till flocken.

FÖRDELAR

Som skrivet ovan finns det många fördelar med att välja en vuxen hund. Det var väldigt viktigt för mig att veta att jag kunde ge Taggen det hem som i mina mått mätt, varje hund är värd. Att sedan lära sig leva med Taggen och att introducera henne till flocken blev väldigt enkelt. Hon var redan tränad i de grenar som jag ville träna, hon var rumsren och väldigt väluppfostrad. Det

höver fundera över hur hunden kommer att klara av det. Detta naturligtvis utifrån att man gett hunden en tid att vänja sig i sin nya miljö och att hunden hunnit bli trygg i den nya flocken. Att börja träna med en vuxen och redan tävlat hund som Taggen var fantastiskt roligt. Taggen kan på många sätt mycket mer än jag, vilket gör det otroligt spännande och utmanande att träna med henne. En vuxen hund kan lära en så otroligt mycket och utveckla en i träningen. Fördelarna var och är otroligt många, dock visste jag redan mycket om Taggen och kände till att hon inte var en så kallad "problemhund". Dock är det inte enbart fördelar med att välja en vuxen hund.

SVÅRIGHETER

Det är inte alltid helt lätt förstå en vuxen hund som har sitt eget bagage, som jag som ny ägare inte känner till. Då hundar inte kan tala, så är det ibland svårt att förstå varför hunden agerar eller reagerar som den gör. Detta har visat sig många gånger med Taggen i olika situationer. Det kan vara en så enkel sak som hur man går i kopplet. Med en hund som man haft sedan valp har man ett mer synkroniserat beteendemönster med. Hunden vet hur den ska agera när matte gör på ett visst sätt. En vuxen hund har redan sitt sätt och förstår inte på samma naturliga vis vad det är som jag är ute efter. Många gånger är det svårt för mig att förstå

varför Taggen gör så, eller reagerar så. Att välja en vuxen hund kan innebära en lång väg att gå, för att nå den där samspeltheten som man har naturligt med en hund som man haft från valp. Det är mycket man inte förstår och mycket man skulle vilja veta om hunden, men man vet inte hur man ska formulera frågan. Jag har förmånen att kunna ställa frågan såväl till uppfödaren som till den förra ägaren, men det är ibland svårt att sätta ord på vad det är man funderar på eller sätta ord på hur det är Taggen beter sig, och vad det är jag inte förstår. Vi har alla våra hundar på olika sätt, och vill ha saker och ting på olika sätt. Detta kan leda till missförstånd för såväl hunden som föraren, dessutom är dessa saker i regel svårändrade då det kan röra sig om befästa beteenden. Nu pratar jag inte om problembeteenden på något sätt, utan helt enkelt hur man är och gör, både som hund och förare. Det är inte helt lätt att bli samspelt på det där naturliga sättet, som man blir med en valp som alltid varit vid ens sida. Dock kan man utan tvekan nå dit, det är bara en fråga om hur mycket tid och vilja man har.

KÄRLEK

Det är inte helt självklart huruvida det är enklare eller svårare att välja en vuxen omplacering före en valp. Det har sina för- och nackdelar, och man måste rannsaka sig själv. Personligen anser jag att det varit mer utmanande att ta

en vuxen hund där vi måste lära oss att bli samspelta, före att ta en valp som jag formar från början. En förutsättning för mig är att känna till hundens bakgrund och att ha en relation och en öppen kommunikation med såväl uppfödaren som den förra ägaren. Skulle jag inte veta var Taggen kom ifrån, och hur hon haft det, och fått beskrivet för mig hur hon är, så skulle vår relation sannolikt inte ha kunnat byggas upp till det den är idag på den korta tiden.

Jag trodde inte att jag skulle kunna älska och ta till mig en vuxen hund på samma sätt som man gör med en valp. De tankarna och orden har jag fått äta upp. Idag har Taggen bott hos mig i snart 1½ år. Jag kan inte sätta ord på den

kärlek som jag känner för henne. Hon är min familj som jag gör allt för och hon har sin självklara plats i vår flock. Jag skulle inte byta ut henne mot något och jag är så otroligt glad över att jag valde en vuxen hund före en valp den gången. Huruvida jag kommer att välja en omplacering fler gånger återstår att

"Jag trodde inte att jag skulle kunna älska och ta till mig en vuxen hund på samma sätt som man gör med en valp."

se, idag har jag svårt att tro att jag ska kunna få en likadan lyckoträff som jag fick med min Tagg. Dock ska jag aldrig säga aldrig, jag hade aldrig tänkt ta en vuxen hund före min och Taggens väg

korsade varandra, så bara framtiden kan utvisa det.

Kan man då lära gamla hundar att sitta? Både ja och nej, det handlar om kompromisser och om att lära om på nytt. Visst kan man lära en gammal hund att sitta, men man kanske måste byta kommando, eller inlärningssätt eller helt enkelt börja om från början och ha mycket tålamod. Vad jag vet idag är att man kan ta till sig och bli förälskad i en fantastisk vuxen individ som blir till en självklar del av familjen, och den kunskapen skulle jag inte vilja vara utan.

ANNA IVASKA

Taggen och Grim leker.

BEVAKNINGSHUND

FRÅN TRÄNING TILL ALLVAR

AV KARIN KÄRNHAGE

Jag har sedan jag köpte Athena funderat på vad vi skulle göra tillsammans träningsmässigt. Jag ville göra något som både hon och jag tyckte var roligt och om man sedan även kunde komma till nytta var det ett stort plus.

Valet föll på att försöka utbilda henne till bevakningshund inom Försvarsmakten. För att kunna göra detta måste hunden vara friröntgad samt göra ett inträdesprov. Vid inträdesprovet kontrollerar man bl.a skottfasthet. Utbildningstiden för ekipagen varierar men man kan räkna med att ett år passerar innan det är dags för cert-prov. Jag började inte träna bevakning förrän Athena var över tre år, anledningen till det var dels en liten herre vid namn Jonathan och sedan att det inte finns så många kurser.

CERT-PROVET

En försvarsmakthund måste kunna hanteras av okända människor. Den ska kunna lyftas osv. Hunden får inte heller skälla eller ha andra ljud för sig. Anledningen till detta är att

IBLAND BLIR DET LÅNGA PASS. ATHENA JOBBAR UNDER SISTA SVEPET FÖR DAGEN OCH ÄR GANSKA TRÖTT.

man då kan bli upptäckt av fienden. Hunden måste klara av att vara uppbunden och arbeta jämte flertalet andra hundar utan att störas.

Vid cert-provet kontrollerar man lydnad, spårupptag, spår, patrullering och fast bevakning. Man ska komma ihåg att alla moment är till för att hitta/påvisa människor. Momenten innebär i korthet:

Lydnaden motsvarar den i lägre klass bruks med undantag för apportering. Dock med tillägg linförighet. Alla moment måste få godkänt. Du kan alltså inte ha 0 poäng i ett moment och sedan 10 i ett annat utan alla moment måste få minst betyg 5.

Spårupptaget sker på ovalad sträcka. Hunden framförs i koppel. När hunden påvisar spåret fortsätter man spåra ca tio meter. Därefter ska hunden sitta/ligga i fem minuter. Man får sedan sela på hunden och fortsätta spåra. Spåret är ca 1 km långt och ska innehålla tre föremål av varierande material – plast, trä och metall. Som slutrapport ligger det tyg. Anledningen till materialvalen är att hunden ska veta att allt som luktar människa ska man markera.

KARIN HAR PRECIS BRUTIT OCH BERÖMT EN MARKERING! BONINGSHUS PÅ ANDRA SIDAN ÄN.

KARIN HAR STANNAT FÖR ATT FÅ INFORMATION. HÄR SER MAN ARBETSVILJAN HOS ATHENA. HON VILL KOMMA VIDARE I SITT ARBETE.

Patrulleringsträcka: Hunden hålls kopplad och man går på en vallad sträcka ca. 1 km. Under sträckan kommer det att finnas vindfiguranter och ljudfiguranter. Ljudfiguranterna rör sig enligt ett förutbestämt mönster. Ekipagets uppgift är att visa var figuranterna finns och om det är vind eller ljud.

Fastbevakning: Ekipaget befinner sig sittande. Figuranter rör sig mot ekipaget med uppehåll. Ekipagets uppgift är att visa var och när figuranterna rör sig. Figuranterna förhåller sig till hundarna på ett sådant sätt att hundarna ej kan få vind på figuranterna.

Man eftersträvar hela tiden att hundens markeringar ska vara så tydliga som möjligt. Det är därför att föredra att hunden markerar ljud och vind i kopplets längd.

Idag går det även att tävla i denna gren för de som är intresserade av det. Reglerna finns att läsa på Svenska Brukshundklubbens hemsida. Varje år arrangeras det ett SM i bevakning.

INGÅR I HEMVÄRNET

Athena och jag gjorde certprovet juni -09, under några av sommarens varmaste dagar. Cert-provet ligger över två dagar, och hund och förare är bara tillsammans vid momenten och tio minuter efter. Sen får man lämna ifrån sig hunden till funktionärerna. Du får heller inte veta vad bedömarena tycker förrän alla moment är genomförda och betygsatta!!! Jag kan tala om att det var fler än jag som var nervös.

Efter certprovet ska man ingå i Hemvärnets Athena och jag ingår i 1625. Insatskompani. Man får utrustning till sig själv och hunden och vid alla övningar och dylikt

utgår ekonomisk ersättning. Man ska också göra ett förutbestämt antal timmar per år och när dessa är genomförda får man ytterligare ekonomisk kompensation. Med andra ord kan man ha roligt/trevligt utan att det kostar något!

Vi har medverkat vid en övning efter certprovet och där fungerade Athena alldeles utmärkt. De flesta i kompanierna tycker dessutom att det är roligt när en hund medverkar. Athena tyckte att det var himmelriket – man äter mycket och ofta i det militära och det passar henne.

Det är inte alltid som hunden behöver/ska medverka vid övning. Det kan t.ex istället gälla att föraren ska lära sig hantera och skjuta med en kulspruta, något som faktiskt är löjligt roligt!

PLÖTSLIGT BLIR DET SKARPT LÄGE

Sedan var det dags för allvaret... en morgon klockan 06.00 ringde hemtelefonen. I andra änden befann sig mitt befäl och talade om att det var skarpt läge. Han ville att jag och Athena skulle befinna oss i Kalmar kl 07.30. Jag bor ca 1 timmes bilväg från Kalmar och dessutom befann sig Jonathan (min fyraåriga son) fortfarande hemma. Jag skyndade mig att packa alla saker och stuvade in dem, hund och barn i bilen för avfärd till dagis (20 minuter bort). Jag var i Kalmar kl. 07.40 - hur det gick till kan jag knappt förstå.

Väl i Kalmar fick vi reda på att det var en man i 45-års åldern som hade försvunnit under söndagen. Han hade varit ute på promenad med sin hund. Varken han eller hunden var återfunnen. Vår grupp började att leta omkring kl. 8 och slutade inte förrän kl 19! Vi hade bara ett par kortare pauser för att få i oss lite mat och kaffe.

I skogarna var det mycket snö och vatten och man rörde sig hela tiden i terrängen. Ett antal gånger fick vi

lyfta Athena över stängsel och liknande hinder. Hon arbetade hela tiden med en underbar koncentration och framåtanda, inte ens när det flög en helikopter på låg höjd (de sökte med hjälp av värmekamera) över hennes huvud brydde hon sig. Vid klockan 19 lastade jag in en mycket trött hund och satte mig sen själv i bilen för hemfärd. Tyvärr hade ingen hittat något spår efter mannen och hunden. Sökandet skulle fortsätta nästa dag.

DAG 2.

Åter i Kalmar kl. 07.30. När jag lastade ur Athena märkte jag att hon var trött efter gårdagen – hon uppvisade inte riktigt samma energi som hon gjort dagen innan, men hon var dock fortfarande mycket arbetsvillig. Vi fortsatte leta och när klockan var 14.30 talade jag om för vårt befäl att det var sista svepet som vi gjorde. Anledningen till detta var att Athena (och även jag) var fullständigt slut. Klockan 16 hade vi letat färdigt, Athena hade då letet i mer än 18 timmar på två dygn, vilket är en imponerande arbetsinsats! Hon har fått massor av beröm från befäl och naturligtvis andra i Hemvärnets. T o m polisen har berömt hennes insats och hennes arbetsglädje!

Tyvärr har mannen, i skrivande stund, fortfarande inte återfunnits, men vi kan i alla fall säga att vi gjort allt i vår makt för att hitta honom.

Under dessa dagar fick jag verkligen kvitto på att all tid och träning som vi lagt ner var värt det. Man är mycket nöjd och stolt över sin hund efter en sådan insats och man gör verkligen nytta. Det tog flera dagar innan Athena hade återhämtat sig och var sitt gamla vanliga vilda jag.

Hon hälsar dock att detta gör hon gärna fler gånger. Två hela dagar i skogen med matte, människor överallt som bara ville kela med henne och dessutom ramlade det ner mat

överallt när man pausade. Livet kan inte bli bättre, tycker Athena!

Är det något som ni undrar över ang. FM-hund får ni mer än gärna ta kontakt med mig.

*Karin Kärnhagen
Stolt ägare till Satchmo's Athena*

ORDFÖRKLARING

Ekipage = hund och förare

Vallad/ovallad = minst 2 människor och en hund har gått sträckan / ingen har nyligen gått där

Vindfigurant = människa eller sak som luktar människa som ligger så att hund kan få vittring på dem/det. Vindfigurant håller sig stilla så att den inte orsakar några ljud.

Ljudfigurant = människa som går/smyger i terrängen.

DS PRESENTERAR:

Efter årsmötet i mars finns nya ansikten att presentera

HÅKAN LUNDELL TRÄNINGS- & TÄVLINGSKOMMITÉ- ANSVARIG

Hej, jag heter Håkan Lundell och jag är sedan årsmötet 6/3-2010 ansvarig för tränings- och tävlingskommittén i beauceronklubben. Jag är till yrket equiterapeut och arbetar främst med kiropraktik på hästar (och en och annan hund då och då). Jag bor på landet utanför Eskilstuna tillsammans med min hustru Eva, några hästar, ett par katter och Märta (Roseole's Parfait), en beaucerontik på snart fyra år.

När Märta kom in i mitt liv var jag inte beredd på den resa som det skulle bli. Hon blev omplacerad vid sju månaders ålder, och det var en hel del att ta tag i, som denna mycket aktiva, smarta och energiska hund hade hunnit lägga sig till med. Hon har lärt mig hur viktigt det är att vara en god och tydlig ledare och också hur viktigt och roligt det är att göra något tillsammans med sin hund. Allt vi har gjort har gett mig bättre lydnad och kontroll över denna stora och glada hund, och det har gjort att hon idag fungerar bra i vår vardag.

Hittills har vi provat på unghundskurs, spårkurs, bevakningsträning och nu går vi en ettårig utbildning i specialsök på Hundcampus i Hällefors. Vi har också korat henne och tävlat i appellspår.

Mitt mål som tränings- och tävlingskommittéansvarig är att inspirera andra att aktivera sig själva tillsammans med sina hundar. Det spelar inte så stor roll vad man gör, bara man gör något!

Matnyttig helg inplanerad

Tillsammans med Ankie Hermansson i Åkers-Styckebruk, söder om Mariefred, planerar jag nu en allaktivitetshelg den 3-4 juli, där du kan prova på lite av varje med din hund, eller koncentrera dig på ett speciellt område om du vill det. Jag har genom åren fått kontakt med mycket bra tränare, som kan tänkas ställa upp för en helg.

Vi kan prova på lydnad, spår, spårupptag, sök, uppletanderutor, lydnad, bevakning, patrullstig, fårvallning mm. Det viktigaste är att du har roligt tillsammans med din hund och andra beauceronägare.

Jag vill också att du som har idéer och önskemål om träning tar kontakt med mig så vi kan skapa något utifrån det. Du

kan nå mig på telefon 016-14 81 05, mobil 070-265 30 03. Min mejl-adress är hakan.lundell@telia.com

Närmare upplysningar om helgen i juli hemma hos Ankie finns på annan plats i tidningen och även på klubbens hemsida. Anmäl dig gärna så snart som möjligt, och ange vad du preliminärt är intresserad av att göra under helgen.

Håkan Lundell

SANNA WENDEL SUPPLEANT I STYRELSEN

Mitt namn är Sanna Wendel och jag har varit beauceronägare sedan 1995. Min man och jag har tillsammans kennel Grand Lutin och har till dags dato haft 3 beauceronkullar och väntar nu på att den fjärde kullen ska födas nu i april 2010.

Vi anser oss båda lyckligt lottade som i våra yrken arbetar med hund på heltid. Jag driver sedan 2007 en privat hundskola och min man arbetar som polishundförare i Malmö.

Vi är båda två aktiva inom SBK, som instruktör/figurant, och vi tränar/tävlrar för Sydöstra Skånes brukshundklubb.

Jag har tidigare tittit som sekreterare i Svenska Beauceronklubben, och så även i vår lokala Brukshundklubb.

Härmed vill jag passa på att vädja till er alla att hjälpa till med det ni kan/vill för att få vår rasklubb att växa och frodas. Det är vi medlemmar som gör klubben till vad den är och vad den ska bli.

Väl mött på detta årets aktiviteter!

Mvh. Sanna

BEUCERONKLUBBENS RAS SPECIAL 2010

Rasspecialen 2010 går av stapeln i Askersund den 14/8-2010. Domare är Maurice Hermel från Frankrike.

AVGIFTER

Betalning sker in på klubbens postgiro 91 93 94 - 7.

Ange namn och registreringsnummer på din hund, ditt namn, samt i vilken klass som hunden ska ställas i.

Valpklass/inoff	4-6 mån <	180 kr	200 kr	220 kr
Valpklass/inoff	6-9 mån <	180 kr	200 kr	220 kr
Juniorklass	9-15 mån <	300 kr	350 kr	375 kr
Unghundsklass	15-24 mån <	300 kr	350 kr	375 kr
Bruks-/jaktklass	15 mån <	300 kr	350 kr	375 kr
Öppen klass	15 mån <	300 kr	350 kr	375 kr
Championklass	15 mån <	300 kr	350 kr	375 kr
Veteranklass	8 år <	280 kr	300 kr	320 kr

Betalning senast 2010-04-15
inkl 10 % rabattkort på Satchmo's
sortiment vid ett köptillfälle
Betalning senast 2010-05-15
Senaste betalningsdatum 2010-06-15

OBS! För utländska deltagare tillkommer en extra avgift på 70 kr för postens avgift.

Mer om Beauceronklubbens rasspecial
finns på www.beauceronklubben.com

LÄS MER!

NOTISER

FÄSTINGAR – SOMMARENS GISSEL

Borelios och erlichios – två otrevliga sjukdomar som fästingen kan föra med sig. Det kan vara svårt att skilja sjukdomarna åt eftersom symtomen är lika: feber, trötthet, nedsatt aptit, ovillighet att röra sig, häla och olika former av neurologiska symtom.

Symptomen kan uppträda året om, under föresättning att djuret har exponerats för fästingar någon gång under året. Vid erlichios kan även blodbrist och blödningsföreteelser förekomma. De vanligaste symtomen vid kronisk sjukdom är trötthet och rörelsestörningar.

Behandlas med antibiotika

Både borelios och erlichios kan behandlas med antibiotika. De flesta djur som drabbats av borelios eller erlichios tillfrisknar helt. Endast ett mindre antal djur utvecklar kroniska symtom. Däremot finns det en risk för att djuren kan bli infekterade på nytt. Det är viktigt att komma ihåg att många djur som blir smittade inte visar några tecken på sjukdom.

Några andra exempel på fästingburna infektioner:

Babesios hos nötkreatur som orsakas av en protozo, *Babesia divergens*.

Tularemi (harpest) orsakas av bakte-

rien *Francisella tularensis*, ger sjukdomssymtom hos skogsharar och gnagare men också människor kan drabbas.

Q-feber orsakas av rickettsien *Coxiella burnetti* som bland annat förekommer hos får och nötkreatur. Den ger hos människa influensaliknande sjukdomssymtom.

TBE (tick-borne encephalitis; hjärninflammation) är en virusinfektion som sprids med den vanliga fästingen och drabbar varje år mellan 50-100 svenskar. *TBE*-infekterade fästingar förekommer nästan bara längs ostkusten och på vissa öar i Mälaren. Sjukdomssymtomen är influensaliknande med feber, värk i kroppen, huvudvärk och i sällsynta fall förlamning av enstaka extremiteter. Dödsfall är sällsynta, men konvalescensperioden kan vara lång. Enstaka verifierade fall hos hund finns rapporterade.

Listan på sjukdomar kan göras mycket längre och dessutom bidrar sannolikt fästingar till att sprida infektioner som vi idag inte har en aning om att de existerar.

Hur kan man skydda sig mot fästingangrepp?

För att minska risken att drabbas av en fästingburn sjukdom ska man försöka skydda sig och sitt husdjur från att bli biten av fästingar. Här följer några råd:

Om man vistas i fästingrik terräng, gör en daglig inspektion av både "folk och få".

Avlägsna fästingen så snart som möjligt. Det finns olika fästingpincetter på marknaden som gör det lättare att ta bort dem.

Människor som vistas i fästingrik miljö bör använda heltäckande klädsel.

Djur kan behandlas i förebyggande syfte med medel som inte fästingar gillar. Exspot är exempel på ett fästingmedel. Det finns också speciella fästinghalsband som är mycket effektiva att köpa på apoteket.

Vaccin för människor finns mot sjukdomen *TBE*. I Sverige finns idag inga godkända vacciner för djur.

Ixodes ricinus, "den vanliga fästingen" är överförare av ett stort antal sjukdomar både hos djur och människa. Från det att äggen läggs tills fästingen är könsmogen tar det cirka tre år och fästingens liv består av fyra stadier. Första året lägger honan tusentals ägg. Larverna som kläcks från äggen "äter ett blodmål" nästföljande år, faller till marken och utvecklas till nästa stadie, nymf. Efter att ha ätit ytterligare ett blodmål det tredje året utvecklas nymfen till vuxen fästing.

Lurar i gräset

Fästingen har inga riktiga ögon, men kan uppfatta ljus och mörker. Den kryper upp på ett grässtrå eller liknade och väntar på att ett värddjur ska komma förbi. När värdjuret närmar sig uppfattar fästingen vibrationerna i marken, ljusförändringar, värdjurets värme och koldioxid i utandningsluften från värdjuret, och försöker då krypa upp på värdjuret.

Texten hämtad från Agria Djurförsäkring

Källförteckning:

Sveriges Veterinärtidning, Tema: Fästingburna infektioner. 1994, nr 7.

Veterinary Parasitology. Ed. GM Urquhart et al. 1996, 2th ed.

Sveriges Veterinärtidning, Ehrlichia, Suppl. 30, 1999, nr 15

Man fyller den med godisbitar (lämpligast är torrfooderbitar med någorlunda rund form) och sen aktiverar man den med hjälp av en fjärrkontroll. Maskinen matar då ut en godisbit i skålen i framkant på maskinen. Samtidigt som man trycker på knappen avges även ett pip (går att stänga av) som fungerar på samma sätt som klicket från en klickerdosa – man lär hunden förknippa ljudet med en kommande belöning.

När jag läste om det här hjälpmedlet

blev jag genast intresserad och kunde se flera bra användningsområden, så jag började läsa på lite mer om den och tittade på filmer där folk använde Manners Mindern för att träna sina hundar.

Maskinen finns att köpa här i Sverige men är ganska dyr, strax över 1700 kr inklusive frakt. I USA kostar den mindre än hälften och även med tillägg av frakt och eventuell tull (har man tur slipper man tullen, det verkar variera lite) så slutade det på strax över 1100 kr så det kändes väl värt att beställa från USA istället för att köpa den här i Sverige.

Skeptiska hundar i början

Så anlände då maskinen häromdagen, vi packade upp den, läste på lite och provade den och sen fick bröderna Sigge och Garibaldi testa den lite. De var dock inte direkt överdrivet positiva; Garibaldi stod mest med huvudet på sned och försökte undersöka den konstiga manicken och Sigge tyckte att den var lite otäck, trots att den spottade ut godis.

Två dagar senare gjorde jag en lite ordentligare introduktion – det medföljer en bra instruktions-DVD. Man börjar med att för hand lägga godis i utmatningsskålen och låter hunden äta det, när de är bekväma med att äta från skålen så aktiverar man maskinen och låter den mata ut godis, dock utan att ha pipljudet igång.

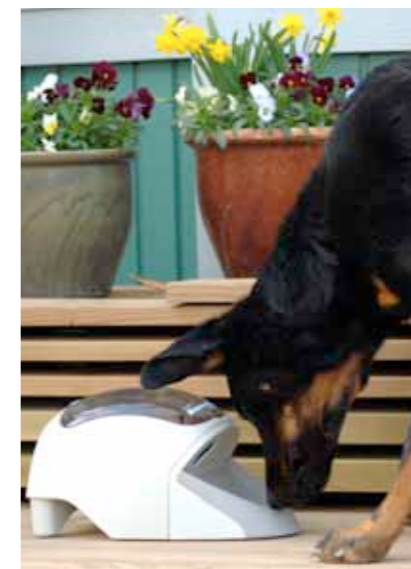
Den här gången var dock mina hundar betydligt mer entusiastiska och det fanns ingen tveksamhet kvar hos dem, Sigge reagerade inte ens när jag drog igång pipljudet – han kan annars vara lite känslig för konstiga saker som låter och det kan ta ett tag för honom att acceptera sådant.

Första passet fick de bara äta godis ur maskinen, jag tryckte på fjärrkontrollen med ganska kort mellanrum och matade på med godiset så att de verkligen förstod vad som gällde. Andra passet drog jag igång pipljudet och eftersom de är klickertränade sedan tidigare så gick det väldigt fort för dem att begripa att pipljudet motsvarade ett klick. De började till och med bjuda på olika beteenden för att se vad som gav utdelning.

Lärde sig snabbt

Första praktiska användningen fick vi dagen efter den första träningen. Sigge har fått en ful ovana att pipa, snurra

runt och stressa omkring medan man tar på sig ytterkläderna. Eftersom grovköket, där fritidsytterkläderna hänger, är katternas territorium och därmed en "Sigge-fri" zon så är det svårt att stoppa Siggens flängande i andra hallen tvärs över köket. Att klicka på det avståndet är inga som helst problem men sen ska man försöka belöna och då får man antingen gå dit eller försöka kasta godis... Risken finns då att det resulterar i att köket är fullt med godis och man får en frustrerad hund som fått klick men sen ingen belöning, beroende på hur bra man kan sikta när man kastar.

Nu tog vi till Manners Mindern istället och det tog inte många försök innan Sigge först stod lugnt och tittade och därefter började bjuda på ligg. När han koncentrerade sig på detta istället för att snurra runt så försvann också pipandet och hela hunden lugnade ner sig. Mycket positivt första resultat!

Jag kan se många praktiska användningsområden för den här maskinen – i vardagen kan det t.ex. vara praktiskt när man vill ha en lugn hund även om det ringer på dörren, eller om man har två hundar och en av dem stressar upp sig när man tar ut den andra för träning. I träningsammanhang kan den vara praktiskt vid till exempel framåtsändande, sändande till rutan etc.

Många använder den vid agilityträning då det ger en möjlighet att belöna utan att belöningen kommer från fören och därmed kan man få hunden att hålla en viss riktning/linje utan att den

blir påverkad av hur fören rör sig i förhållande till hunden.

Förvisso kan man i många av fallen använda en vanlig externbelöning, t.ex. en boll eller godis ute i kanten av planen, men risken med det är att hunden tar belöningen även om den inte gör rätt. Har man då inte en medhjälpare som snabbt kan plocka bort belöningen om hunden tänker ta den utan att ha fått signal om det, så står man där med lång näsa och har belönat ett beteende man inte ville ha.

En annan praktisk sak är att man kan ta bort själva "skålen" som godiset matas ut i och då kan Manners Mindern placeras ovanpå en gallerbur och därmed mata ner godiset "från himlen" – mycket praktiskt om man vill träna på att hunden ska ligga lugnt i bilburen.

Det finns även en "Down stay"-funktion som gör att maskinen automatiskt matar ut godis med den intervall man ställt in, utan att du behöver stå och trycka på knappen. Praktiskt om man vill belöna ett beteende kontinuerligt i början för att sedan utsträcka tiden lite, t.ex. om man vill lära hunden att ligga på en speciell plats när det kommer besökare. Ofta behöver man belöna med ganska tätta intervaller i början av träningen för att sedan kunna utsträcka tiden lite ju duktigare och säkrare hunden blir.

Fördelar & nackdelar

Fördelen med den här typen av träning är att maskinen i sig blir en betingad förstärkare, det är alltså inte bara godiset som den spottar ut som är intressant för hunden utan redan åsynen av maskinen ger hunden en positiv känsla och ökar chansen att inläringen blir lyckad.

Med maskinen följer även en utdragbar vipptargetpinne, som kan ställas på golvet eller lossas från sin bas och hållas i handen.

Den nackdel jag kan se med maskinen är att den är relativt lätt för en större hund att välta och få ut godiset ur.

Summa summarum är det en hel del pengar men om du har råd att lägga en dryg tusenlapp på en praktisk och rolig träningspryl så kan jag varmt rekommendera Manners Mindern och mina hundar verkar helhjärtat hålla med mig.

NOTISER

Åsa recenserar: MANNERS MINDER

TEXT: ÅSA ALFRED FOTO: MARTIN PERSSON

Inom klickerträning/träning med positiv förstärkning finns det en del hjälpme-

Extra tår på katter anses vara en defekt

TEXT: MAJA BLOM

Beauceronen är en registrerad ras där dubbelsporrarna är nödvändiga för att få avla på beauceronen. Det finns flera hundraser med "extra tår" såsom briard (samma ursprung som beauceron), pyrenneerhund och isländsk fårhund.

Det finns även katter med extra tår, kallad "skeppskatt". Skeppskatt är dock inte en ras och har ingen stamtavla utfärdad av SVERAK eller FIFe (svenska och internationella raskattsförbundet).

Alla katter som föds med för många tår kallas skeppskatter. Extra tår är egentligen en defekt, polydactyli. Fortsatt avel på den här defekten sägs leda till värre defekter såsom "Twisty cats" som har förvridna ben, det sägs även att man i USA har bedrivit avel på skeppskatter och nästkommande generationer får fler extra tår, och att efter många generationers avel börjar frambenens förtvina. Det finns dock inga säkra belägg att polydactyli har gett upphov till mutationerna i fråga.

Upp till sju tår på en tass

Normala katter har fem tår på framtassarna och fyra på baktassarna, medan katter med polydactyli kan ha upp till sju tår på en tass. Till skillnad från hundraser med extra tår på bakbenen så är det dock ovanligt med enbart extratår bak på katter, det vanligaste är att de extra tårna sitter på framtassarna eller på alla fyra tassarna.

I USA har man även avlat fram en rasen katt med extra tår, rasen kallas för Pixie-bob. Det är en lodjurslik katt med förmågan att lära sig apportera. Den verkar dock inte ha några stora defekter trots sina extra tår.

Det är bara en kattorganisation i USA som har godkänt rasen. Pixie-bob kom till Sverige 2002 men är ännu inte godkänd av SVERAK eller FIFe utan enbart av IDP, som är ett samarbete mellan kattklubbar som inte är medlemmar i SVERAK och FIFe. Enligt wikipedia händer det ofta att skeppskatter får olika problem såsom magbräck och tarmproblem, dock finns inga belägg för att det är just po-

lydactylin i sig som orsakar detta. Avel på denna typen av katter innebär målmedveten inavel och det i sig utgör en stor risk för just mutationer och sjukdomstillstånd.

En norsk skogskatt med extra tår får inte ställas ut och de flesta svenska kattorganisationer är emot avel och utställning av katter med polydactyli. SVERAK hänvisar till hälsoaspekten men FIFe menar på att de inte vill medverka till mer inavel på raskatter av popularitetsskal.

Det är rekommenderat att, om man köper en skeppskatt, sterilisera/kastrera den och ta bort de extra tårna "som lätt kommer i kläm" och är mer lealösa än de andra tårna på tassens. De kan tydligen även vika sig under tassens.

Enligt rykten var skeppskatten en katt som levde på båtar och var en riktig duktig rättjägare som hade lättare att klättra med hjälp av sina extra tår. Precis som det sägs att beauceronen var en bättre vallare och hade lättare att ta sig fram i bergen med hjälp av dubbelsporrarna.

Är det bara spekulationer att polydactyli leder till andra värre defekter och att det istället är själva inaveln som skapar problemen? Det verkar tveksamt att det riskerar att bli fler och fler tår efter hand som man avlar vidare på denna mutation, för två beauceroner med dubbelsporrar kan få avkomma med enkelsporrar och det är inte vanligt med beauceroner med tre sporrar på varje ben och ännu mer ovanligt med de som har fyra eller fem. Man kan undra varför polydactyli är så hatat på katt men så älskat på hund...

<http://sv.wikipedia.org/wiki/Skeppskatt>

PROVA PÅ- & TRÄNINGSHELG I SOMMAR!

NÄR: 3-4 JULI 2010

VAR: HEMMA HOS ANKIE HERMANSSON, FÄBODA GÅRD I MARIEFRED

HUR: Jag har fått ihop ett gäng instruktörer och hundmänniskor med olika specialiteter, som till en låg kostnad delar med sig av sina kunskaper och erfarenheter under ett par dagar. Du kan få hjälp med eller prova på t.ex. spår, sök, uppletande, fårvallning, lydning, rallylydning, patrullstyg, bevakning, specialsök. Inga förkunskaper krävs.

Vi kommer att ha aktiviteterna pågående parallellt med varandra, och du kan välja om du vill prova på så mycket du hinner och vill, eller om du vill fördjupa dig i något. Vi riktar oss både till dig med unghunden och till dig som har kommit en bit på väg med din hund. Och till dig som bara vill ha roligt med din hund och träffa andra beauceron-människor och -hundar. *ALLA ÄR LIKA VÄLKOMNA!*

Maximalt antal deltagare c:a 20 st, först till kvarn...

Helgen kostar 500 kronor per person, och då ingår lunch båda dagarna, kaffe/te samt middag lördag kväll. Meddela ev. matallergi. Eventuellt överskott går till Beauceronklubben.

Bor gör man i husvagn/husbil (tillkommer en slant för ström) eller tält på gården. Det finns också möjlighet att hyra rum på Skottvångs gruva ett par kilometer bort. Bed&Breakfast finns också i närheten.

Anmäl dig/er snarast, senast den 15 juni, och meddela vad ni vill prova på för aktiviteter och hur ni tänker bo.

Håkan Lundell

Telefon: 016/148105, 070/2653003

E-post: hakan.lundell@telia.com

Kontakta mig gärna om du har frågor!

Mer info kommer att finnas på klubbens hemsida.

VALLTRÄNINGSGELG

20-22 augusti kommer Beauceronklubben att ha ett weekendläger hos Ewa Myrbrink på Mårtensby Gård i Almunge, ca. 2 mil utanför Uppsala.

Sista dag för anmälan och betalning är 30 maj!

Anmälan sker till ankie@goosewood.com och betalning görs till klubbens PlusGiro 91 93 94-7

Lägret pågår från fredag kväll till söndag, kostnad 2000 kr inkl kost (frukost, lunch, middag) och logi/ekipage. Möjlighet kommer att finnas för dem som vill att anlagstesta sin hund.

OBS!!! Kom ihåg att hundarna ska vara avmaskade med Axilur eller Droncit minst 10 dagar innan lägret för att de ska få vara i fårhagen!

Hjärtligt välkomna hälsar vallkommittén

STYRELSE

ORDFÖRANDE

Conny Wågland
Västergårdsvägen 22,
141 38 Huddinge
Tel: 08-711 43 11
cobo@telia.com

VICE ORDFÖRANDE

Anna Ivaska
Odengatan 9, 974 36 Luleå
Tel: 070-362 12 35
annaivaska@hotmail.com

KASSÖR

Ankie Hermansson
Fäboda Gård
647 92 MARIEFRED
Tel: 0158-340 08
ankie@goosewood.com

SEKRETERARE

Maria Romelin
Trädgårdsvägen 1
748 50 Tobo
Tel: 073-778 43 56

ORDINARIE LEDAMOT

Annica Kroon
Gräsala 423, 790 23 SVÄRDSJÖ
Tel: 0246-302 95
Mobil: 070-647 33 07
annicakroon@hotmail.com

SUPPLEANT

Anna-Kari Sahlqvist
Tängelsås 10, 240 33 Löberöd
Tel: 0413-30734
beuceronsatchmos@aol.se

SUPPLEANT

Sanna Wendel
Stora Tolångavägen 166,
275 92 Sjöbo
Tel: 0416-14066
beuceronenator@gmail.com

VALBEREDNING:

Sabrina Drugge (sammankallande)
binick@hotmail.com
Malena Lindberg
malena.lindberg@gmail.com
Peter Kjällqvist
peter.kjallqvist@gmail.com

WEBBANSVARIGA

Anna Ivaska
annaivaska@hotmail.com

Åsa Alfred
asa@kfib.org

VALPHÄNVISARE

Anna Ivaska
annaivaska@hotmail.com

REVISORER

Lars Fastling
Grankulla gård
179 97 FÄRENTUNA
Tel: 08-560 200 10

Inger Söderqvist
Sjöhult 27, 562 41 Taberg
Tel: 0393-140 59
ingerohlsson55@hotmail.com

REVISORSUPPLEANTER

Bo Rojling
Hagaborg Vansjö 320,
744 91 Heby
Tel: 070-670 31 15
nitabo@telia.com

Lena Fagerberg
Ramskogsvägen 237,
136 68 Vendelsö
Tel: 08-7763321
lena.fagerberg@glocalnet.net

T.F REDAKTÖR DUBBELSPORREN

Åsa Alfred
Blackstorp solgläntan,
590 48 Vikingstad
Tel: 013-27 32 10
asa@kfib.org

ANSVARIG UTGIVARE DUBBELSPORREN

Lars Fastling
Grankulla gård
179 97 FÄRENTUNA
Tel: 08-560 200 10

SEKTORER & KOMMITTÉER

RUS/MENTAL

Anna Ivaska (sammankallande)
annaivaska@hotmail.com

Annica Kroon
annicakroon@hotmail.com

Inger Söderqvist
ingerohlsson55@hotmail.com

RUS/EXTERIÖR, UTSTÄLLNING

Ankie Hermansson
ankie@goosewood.com

Eva Lantz
Vintergatan 42,
697 93 Hjortkvarn
Tel: 0582-30172
silo_axi@yahoo.se

Karin Kärnhagen

Fliseryd-Boda 304,
572 93 Oskarshamn
Tel: 0491-64087
karin.karnhagen@telia.com

TÄVLINGSSEKTORN

Håkan Lundell
Hagnesta Ekbackstorp,
633 62 Eskilstuna
Tel: 016-148105
hakan.lundell@telia.com

REGISTERANSVARIG

Åsa Alfred
asa@kfib.org

FRIVILLIGSEKTORN

Vakant

PR/INFO-KOMMITTÉN

Åsa Alfred
asa@kfib.org

Anna Ivaska

annaivaska@hotmail.com

UTBILDNINGSKOMMITTÉN

Malin Nordström
Fjällnejlikan 4
424 48 ANGERED
Tel: 031-331 11 31/ 0739-62 99 20
beuceronklubben@hotmail.com

Anna Ivaska

annaivaska@hotmail.com

VALLKOMMITTEÉN

Ankie Hermansson
ankie@goosewood.com

IPO/BHP-KOMMITTÉN

Vakant

HÄLSOANSVARIG

Malena Lindberg
malena.lindberg@gmail.com

TÄVLINGSSEKRETERARE

Åsa Alfred
asa@kfib.org

HALLÅ!
TYCKER NI ATT VISSA HUNDAR
OCH SKRIBENTER SYNS MER ÄN
ANDRA?

TVEKA INTE ATT SKICKA IN
MATERIAL TILL NÄSTA NUMMER!

TILL NÄSTA
NUMMER:

MANUSSTOPP FÖR NR. 3 2010 ÄR 22 AUGUSTI.

B-FÖRENINGSBREV

Returadress:
Beauceronklubben
c/o Ankie Hermansson
Fäboda Gård
647 92 Mariefred

SVERIGE

PORTO
BETALT

